

toffeln) туфли: И си обу братови лъкъ еменй. *B.* 274. Земни клети-Турци пълно, Каде пият руйно вино: Кой со чизма кой со еминий! *Пс.* 9—10 *p.* 93. Който носи дебъли царвule, той може да носи пемени, а който носи карловски червени катжре той не може да носи царвule. *З.* 227.

Емёнъ* (*heman adv. p. t.* 1. *Seulement, pas plus.* 2. *Ainsi de même, exactement, le même ou la même chose.* 3. *Toujours, continuellement.* 4. *Aussitôt, sur le champ*) нар. Ела она, брате, въртуваще Господа Иисуса Христа, Еменъ свеки она на скришо палеше. *M.* 31.

Еменъ с. м. (срб. јёмјеш *vide* лемеш) лемешъ, сошникъ: (Предъ Божикъ) орачи-те клаваетъ еменъ-от на кланикъ, и на него чинять кърстъ со каша-та; така и на черешло-то. *M. p.* 523.

Емирнамётъ* с. м. (сложное изъ *emir* и *nâme* *Lettre missive*): За емирнаметы, девтеры, сенеды и др. так. хартии плаща ся колко-то за обыкновено писмо отъ З драма. *Л. Д.* 1869 *p.* 48.

Емиръ* с. м. (*emir s. t.* 1. *chef commandant.* 2. *Descendant de la famille d'Ali gendre de Mahomet*) эмиръ. **Емирче** ум.: Емиръ авну думаше. *Б.* 188. Владика беда бедиле, че либи булче емирче. *M.* 51.

Емишерство с. с. фруктовая торговля: Занимания-та, що прѣдпочитатъ Турци-тъ еж: кайчилжъ, емишерство и други. *Л. Д.* 1876 *p.* 123.

Емишлакъ* с. м. (*iemich fruit s. t. iemichlîh,* 1. *Verger,* 2. *fruitier, lieu où l'on conserve les fruits*) плодовый садъ: „Стани, стани, назли Яно! Ти сѣ зора обзорила, Билбили съ раслеале, По оніє юмпшляци. *M.* 481.

Емишъ* с. собир. (*iemich, subs. t. Fruit*) плоды, фрукты: Кой-то ся случи на пята, булка-та му цѣлува ражж, и зълви-тъ му давать при-дѣвкѣ (емишъ); челѣкъ-тъ дава на булкѣ-тѣ кръсть (пары). *Ч.* 91. Сѣки моми сось папуци, сось чарапи, Дульберъ юначе луда гидю! Съ дребни емишъ во джеповите. И азика армосана не папуци, не чарапи, Дульберъ юначе луда гидю! Нето дребни емишъ во джеповите, Дудьбере юначе луда гидю! *B.* 208.

ѣмнаж ил. (св. то же что поѣмнаж) пущусь, приму направление, подхвачу: Пѣтекъ ємнажъ староцлапински. *Гп.* 48. Походни знать ся момкомъ подади, Шумны планини бодро ємнахъ Вървищъ ускошка горскія броды Дѣбнажъ хитро заминувахъ. *ib.* 457. Сѣтиѣ азъ неугадихъ кога ма ємнаха, та ми натикаха краката въ фалангата, че ги нацѣди добрѣ. *Зк.* 33.